

Men o.k., så vil jeg spørge om noget andet, der også drejer sig om et princip, som ligger i svanemærket, og som er et opgør med et princip, der er fælles for SF, regering og Enhedslisten, og det er fællesprincippet om, at det er forureneren, der skal betale, for her er det jo dem, der fjerner muligheden for forurening, dem, der går ind for mærket, altså dem, der ikke forurener, der nu får pålagt en afgift på 0,04 pct. af deres omsætning, og det er jo et brud med hele den miljøpolitik og mærkningspolitik, vi har herhjemme, og hvor vi faktisk gør alt, hvad vi kan, for, at netop økologerne bliver friholdt, og giver dem støtte til omlægning af deres produktion osv.

Og derfor vil jeg spørge hr. Erik Mortensen: Hvorfor skal det nu være sådan, at man vil gå ind for et mærke, som for det første ikke engang indeholder regler fastlagt af staten og for det andet heller ikke støtter produkterne på en sådan måde, at man kan sige, at det er fornuftigt at støtte de miljørigtige produkter? Hvis de altså er det! Det er de altså ikke, men hvis de nu er det.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg bliver bare nødt til for god ordens skyld, når hr. Hindrup Andersen nævner gebyrerne på Svanen og paralleliserer til økologi, at sige, at det jo er nøjagtig det samme forhold, der gør sig gældende på det økologiske område. Der er der også ekstraomkostninger for de økologiske producenter ved at blive godkendt og kontrolleret efter ordningen, men det får da ikke hr. Hindrup Andersen fra Enhedslisten til at sige, at man skal droppe økologien.

Anden næstformand (Henning Grove):

Korte bemærkninger er til den foregående ordfører.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Til hr. Vibjerg om Svanens levetid indtil nu i forhold til EU-Blomsten: Det synes jeg ikke er særlig aktuelt i denne sag. Vi har gjort en erfaring, og det er, at EU-mærket ikke kommer til at fungere inden for en rimelig årrække, og derfor vælger vi at sats på det andet. Så enkelt er det.

Hvorvidt der skulle være andet end flertalsafgørelser i EU, som vi normalt er fortalere for, når vi taler om svanemærket, synes jeg ikke er noget problem her, for vi sidder nu i en kreds

med fem lande. Som jeg understregede i min ordførertale, har vi her mulighed for at gå ind sammen med lande, der på en lang række områder er sammenlignelige med os.

Hvorvidt det skal være frivilligt? Jamen det er jo frivilligt at bruge svanemærket. Ingen ville overhovedet drømme om, at nogen skal tvinges til det. Vi laver i givet fald en lov, der giver mulighed for at bruge svanemærket i Danmark. Så enkelt er det jo.

Med hensyn til at forureneren betaler og ikke den, som er miljørigtig: Sådan er det jo, og det var også det, hr. Jørn Jespersen uden for dagsordenen kom til at sige. Der er jo ikke noget odiøst i, at man for en kvalitetsordning også giver en betaling, for hvem skal ellers betale garantien? Det synes jeg er ganske udmærket.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg hørte ikke, om hr. Erik Mortensen svarede på mit spørgsmål om, hvorvidt det gjorde indtryk, hvordan det fungerede i Sverige. Her vil jeg gerne citere, hvad jeg nu har fået faxet fra brancheforeningen SPT, efter at jeg spurgte nærmere til det – SPT står for den tidligere omtalte brancheforening – nemlig at det desuden kan bekræftes, at det svenske naturgasverket og kemikaliekontoret har indtaget den holdning, at de på grund af den bureaukratiske og fagligt utilfredsstillende form, hvorunder svanemærkekriterierne fastlægges, enten trækker sig ud af arbejdet eller indtager en meget passiv rolle i den fremtidige fastlæggelse af kriterier.

Nu sidder jeg ikke selv derovre, men jeg synes, det gør indtryk, når man hører sådan nogle meldinger. Her har jeg det på tryk, andre har givet mig nogle tilsvarende meldinger om, at dette ikke er noget, der bringer det videre, men noget, der låser det, og det skyldes meget den måde med, at alle skal være enige. Ser Socialdemokratiet ikke et problem her, når man andre gange gør opmærksom på, at skal man have miljøet til at rykke sig, må man tage nogle flertalsafgørelser en gang imellem?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Når jeg beder om ordet, er det for trods alt at prøve at se, om vi ikke kan nå et minimum af lødighed i denne debat. Hr. Niels Jørgen Langkilde siger med udgangspunkt i et brev, han har modtaget fra en herværende lobbyist for sæbeindustrien i Danmark, hvad den pågæl-